

JASNA ANDRIŠIĆ

Naša draga kolegica, knjiŹničarka Jasna Andrišić, odlučila se za mirovinu nakon 32 godine i 9 mjeseci radnoga staŹa. Jasna Andrišić, rođena je u Osijeku 3. siječnja 1962. godine. Djevojačko prezime Cukrov promijenila je 1988. godine od kada je u sretnom braku i majka je troje djece. U jesen 1986. godine diplomirala je kao profesorica hrvatskog ili srpskog jezika i knjiŹevnosti, a prvo je zaposlenje pronašla u siječnju 1988. godine kao pripravnica u odjelu "Zajednički poslovi d.d." firme "Belišće" d.d., općepoznatom kao Kombinat Belišće. Radila je u različitim odjelima Kombinata kao što su pravna služba, arhiva, upravna zgrada Bel-a, ali i u stručnoj knjiŹnici Kombinata te u staroj belišćanskoj knjiŹnici, koja je tada bila smještena u zgradi Činovničkog doma, poznatoj kao Kino Belišće. Nakon porodiljinog dopusta, sredinom 1990. godine, Jasna službeno počinje raditi kao voditelj KnjiŹnice i čitaonice Belišće koja se u međuvremenu prostorno proširila. Godine 1989. knjiŹnici su dodijeljene dvije dodatne prostorije, bivše prostorije Sindikata Kombinata Belišće, čime je knjiŹnični prostor porastao na 148 četvornih metara, uz jednu zaposlenu osobu. Sve do 4. veljače 1994. godine knjiŹnica je često mijenjala nazive, a od toga datuma prešla je u vlasništvo tadašnje Općine Belišće. Od 1. srpnja 1994. godine Jasna se navodi kao voditelj KnjiŹnice i čitaonice Belišće u sklopu Općine Belišće. Ona je bila prva osoba s visokom stručnom spremom koja je zaposlena u KnjiŹnici.

Organizirala je brojne kulturno-animacijske aktivnosti za djecu i odrasle, među kojima su bili knjiŹevni i/ili pjesnički susreti, mnoge izložbe, razmjene i sajmove knjiga, skupne posjeti djece i brojne druge aktivnosti. U njezin radni staŹ ubrajaju se i ratne godine, kada su unatoč teškim okolnostima, korisnici ipak posjećivali knjiŹnicu, posuđivali knjiŹničnu građu, pri čemu se puno čitalo. To je zahtijevalo velike knjiŹničarske sposobnosti, a koje je Jasna uvijek imala napretek. Uspjela je čak provoditi i civilne službe vojnih rokova pa je tako desetak mladih Belišćana odsluŹilo civilni vojni rok upravo u

knjižnici. Samostalno je vodila cjelokupno poslovanje Knjižnice sve do 2009. godine. Te godine knjižnica je postala samostalna ustanova i dobila je naziv koji i danas nosi - Gradska knjižnica i čitaonica Belišće, a zaposlena je i još jedna knjižničarka. Godine 2014. Jasna je položila stručni ispit za zvanje knjižničar.

Tijekom svog rada, prošla je više edukacija, a spomenut ćemo neke od značajnijih: "Biblioterapija u radu s mladima" u organizaciji Centra za kreativni razvoj, edukaciju i promicanje mentalnog zdravlja – CAM(H)P, seminar o Reviziji i preventivnoj zaštiti knjižnične građe u organizaciji Gradske i sveučilišne knjižnice Osijek, završen program osposobljavanja za provedbu preventivnih mjera zaštite od požara, gašenja požara i spašavanja ljudi i imovine ugroženih požarom i druge.

Ono po čemu je Jasna bila prepoznata u knjižnici, bilo je vođenje kreativnih radionica. Od 2009., selidbom u novi prostor i zapošljavanjem ravnateljice, otvorile su se i mogućnosti stvaranja kreativnih radionica. Jasna je oduvijek voljela ručni i kreativni rad te je na taj način uistinu davala sebe u knjižnično poslovanje. Jasna je kao knjižničarka polagala različite tečajeve u Osijeku kako bi usavršila neke tehnike jer je broj zainteresiranih za takve radionice kontinuirano rastao. Pohađala je brojne tečajeve i

radionice, ali i samostalno učila, kako bi usavršila svoje znanje u mnogim tehnikama: salvetna, gipsana, *crakle*, trodimenzionalna *decoupage*, dvokomponentni lak, imitacija ulja, oslikavanje čipkom, *shabby chic*, patiniranje, zlatovez, filc, enkaustika, fantom, *tex art*, imitacija mozaika, imitacija srebra, fimo(masa), oslikavanje svile, recikliranje, heklanje (kukičanje), izrada s pomoću *sizzix* stroja, *quilling*, itd. Na tim radionicama izrađivali su se straničnici, čestitke, slike, snovolovke, magneti, nakit, broševi, košare, podmetači, svijećnjaci, razne teglice, uskrnsni i božićni ukrasi te brojne druge umjetnine.

Prva radionica koju je vodila, bila je za djecu osnovnoškolskog uzrasta, iste godine kada je dobiven novi, veći prostor, a radile su se naljepnice s pomoću boja za staklo. Nadalje, bilo je mnogih radionica za odrasle jer su polaznice htjele naučiti nešto kreativno. Ono što je Jasna pokrenula je sama ideja kreativnosti kao sposobnosti stvaranja novih ideja, predmeta, povezivanja naučenog i stvaranja nečeg novog iz postojećih znanja i materijala, a također je kreativnost lijek za održavanje duhovnog zdravlja žene. Znanstveno je dokazano da je kreativnost ljekovita terapija te da osim što iscjeljuje um i tijelo, obnavlja i puni tijelo i duh emocijama/pozitivno utječe na emocije.

Usporedo s radionicama za odrasle, u knjižnici su se i dalje održavale besplatne radionice za djecu, npr. radionica na kojoj su djeca ukrašavala stiroporna jaja-krepena i krepana jaja, zatim izrada mobila od starih cd-ova, izrada anđela od folije, valentinovska

srca,...itd. Kroz svo to vrijeme, dosta kreativnih ljudi završilo je naše radionice i interes za takav vid korištenja slobodnog vremena i dalje traje.

Osim što je znanje i kreativnost prenosila u knjižnici, posjećivala je i educirala također i udrugu Zlatne ruke, a radionice su se održavale i na Citadeli, za korisnike udruge Zvono, unutar školskih učionica OŠ Belišće, prostora Centra za kulturu – Kazališta, čime je poticala suradnju između različitih udruga i institucija. Samostalno je vodila radionice u Knjižnici, ali uvijek je s lakoćom smišljala koga još pozvati da održi neku radionicu koja bi bila zanimljiva našim (su)građanima. Kroz dvanaest godina održavanja radionica u Knjižnici, Jasna je, od ukupnih 235 radionica (zaključno s 2020. g.), održala čak 146 radionica, s napomenom da je već održala i jednu radionicu u mirovini.

Potaknula je međunarodnu suradnju s učiteljicom iz mađarske osnovne škole iz Salante u Mađarskoj, gdje učenici, uz mađarski, uče i hrvatski. Djeca iz Salante gostovala su u našoj knjižnici, a potom smo mi s djecom iz Belišća gostovali u njihovoj školi, gdje je Jasna također vodila radionice. Osmislila je projekt Knjižnice-kućice u gradu Belišću i prigradskim naseljima, koji se provodi od jeseni 2018. godine pa do danas. Uvijek je imala genijalne ideje kako knjižnicu još više približiti ljudima i pokazati im koliko je knjižnica važna. Također je pokrenula i vodila Belišćanski čitateljski klub, koji je osnovan u Mjesecu hrvatske knjige 2017. godine.

Gotovo cijeli radni vijek Jasna je provela u knjižnici i mislim da mogu reći da je gotovo svakom tko je ušao u knjižnicu dala savjet što dobro pročitati, ali i informaciju gdje se u Belišću može dobro jesti, prošetati, što vidjeti, posjetiti, gdje prespavati i mnoštvo drugih korisnih informacija koje je nesebično dijelila i time nesvjesno obavljala upravo knjižničarski posao, a to je informiranje u pravom smislu. Moglo bi se reći da to njoj nije bio samo posao, nego istinski životni poziv. Osim kreativnih vještina, mnogi su zbog Jasninih preporuka za čitanje razvili i ljubav prema čitanju, a to mogu činiti i dalje prateći Jasnu na njezinom uspješnom profilu Knjižničarka preporučuje.

Teško da će netko spomenuti belišćansku knjižnicu, a da se pritom ne sjeti i Jasne.